

Sensorveiledning for STV1010 – Høsten 2022

Eksamen besto av:

- 2-timers skriftlig eksamen (kun flervalgsoppgaver)
- Hjemmeoppgave med oppgitt tema om forskningsdesign (2500 ord)

Det gis separat karakter for skoleeksamen og hjemmeeksamen, men én samlet karakter på emnet der skoleeksamen teller mest.

Emnet bruker karakterskala fra A til F, der A er beste karakter og F er stryk.

Studentene kunne skrive på norsk, et annet skandinavisk språk eller engelsk.

Flervalgseksamen

Dette var en skoleeksamen uten hjelpemidler.

Eksamen besto av 100 flervalgsoppgaver med tre svaralternativer hver. Studentene hadde dermed i gjennomsnitt ett minutt per spørsmål og 20 minutter ekstra til å navigere og kontrollere.

Spørsmålene dekker et bredt spekter av temaer og er hentet fra alle deler av pensum. De tester kunnskap, forståelse og anvendelse.

Spørsmålene kom i tilfeldig rekkefølge – både spørsmålene og svaralternativene.

Det gis like mange poeng (1) for alle spørsmål. For noen av oppgavene er det flere enn ett riktig svar, og man må ha begge riktig for å få full pott (1/2 poeng for hver). Det gis ikke minuspoeng ved gale svar.

Flervalgsoppgavene rettes automatisk. Inspera skulle etter planen sette bokstavkarakter ved å ta utgangspunkt i følgende intervaller:

- 92 - 100 poeng A
- 77 - 91 poeng B
- 58 - 76 poeng C
- 46 - 57 poeng D
- 40- 45 poeng E
- 0- 39 F

Man må altså ha 40 riktige svar for å stå. En student som kun vet svaret på 12 spørsmål, vil ved tilfeldig tipping på de resterende 88 gjerne få rett på ca. 29 av disse også, og scorer da 41. Grensene for de ulike karakterene må imidlertid vurderes og eventuelt justeres i lys av oppgavesettets vanskelighetsgrad. I fjor måtte eksamenen avvikles hjemme tross formatet grunnet covid-logistikk ved UiO. Da fungerte skalaen fint. I år, med skoleeksamen, gir resultatene oss grunn til å lure på om noen enkeltspørsmål har fungert mindre godt. Det var mange som fikk minst 77 poeng, men ytterst få som fikk 92 poeng eller mere. Vi vil analysere svar i detalj før neste år, og senker terskelverdien for A noe, ettersom skoleeksamen teller mest:

- 88 - 100 poeng A

- o 77 - 87 poeng B
- o 58 - 76 poeng C
- o 46 - 57 poeng D
- o 40- 45 poeng E
- o 0- 39 F

Karakteren regnes ut automatisk i Inspira. Studentene fikk ikke tilgang til fasit eller poengsum. Spørsmålene skal kunne gjenbrukes. Men man må gjerne vise til poengsum ved eventuell begrunnelse av karakter.

Hjemmeeksamen

Studentene fikk følgende standardretningslinjer for hjemmeeksamen:

Generelle retningslinjer

- Viktige beskjeder under eksamen blir gitt direkte fra faglærer på emnets semesterside eller i Canvas, om emnet ditt bruker det. Det er derfor viktig at du sjekker emnets semesterside/Canvas-rommet jevnlig.
- Besvarelsen din skal reflektere ditt eget, selvstendige arbeid og skal være et resultat av din egen læring og arbeidsinnsats.
- Alle hjelpemidler er tillatt ved skriftlig hjemmeeksamen. Dersom du gjengir tekst fra bøker, nettartikler eller lignende, så må det henvises til disse kildene i besvarelsen for å unngå mistanke om ulovlig tekstlighet. Dette gjelder også dersom du oversetter tekst fra andre språk.
- Du er selv ansvarlig for å sørge for at eksamensbesvarelsen din ikke er tilgjengelig for andre under eksamenstiden, hverken fysisk eller digitalt.
- Husk at besvarelsen skal være anonym, du skal ikke oppgi hverken ditt eller medstudenters navn.
- Om du vil trekke deg fra eksamen, trykk på meny oppe til høyre i Inspira og velg "Jeg vil trekke meg".

Samarbeid under eksamen

Det er ikke tillatt å samarbeide eller kommunisere med andre under eksamen. Samarbeid og kommunikasjon vil bli betraktet som forsøk på fusk. Det blir gjort plagiatskontroll av alle innleverte eksamener der tekstlighet mellom besvarelser blir sjekket. Om du bruker notater som er utarbeidet i samarbeid med andre før eksamen, kan dette gi treff i en plagiatsjekk. Slik tekstlighet kan bli betraktet som lav selvstendighet eller forsøk på fusk. Unngå derfor klipp/lim fra notater laget i samarbeid med andre.

NB: Dette var *ikke* teksten som emneansvarlig hadde sendt inn, og det gikk ut en korrigerende melding i Canvas: «*Det har ved en inkurie sneket seg inn en formulering i eksamensretningslinjene i Inspira som kan skape forvirring. Det skulle ikke stått at det ikke er tillatt å kommunisere med andre og at kommunikasjon med medstudenter er å betrakte som fusk. Det eksisterer ikke et slikt forbud for denne eksamenen. Men det er viktig å huske på at det er en individuell eksamen. Du skal forholde deg til følgende regel: «Du skal levere en individuell eksamensbesvarelse. Besvarelsene vil*

sjekkes for plagiat mot hverandre.». Vi kan uansett ikke kontrollere om de snakker sammen om oppgaveteksten, og det gjør de på egen risiko.

Om innlevering i Inspira

- Bruk følgende overskrift: «Partiers betydning for regjeringers politikk: et forskningsdesign»
- Dette er en individuell eksamen. Besvarelsene sjekkes for plagiat mot hverandre.
- Underbygg gjerne resonnementene dine med referanser til pensum med kildehenvisning, inkludert sidetall.
- Husk også å referere dersom du bygger på anders arbeid og materiale. Det kontrolleres for plagiering.
- Oppgaven bør ikke overskride 2500 ord. Referanseliste kommer i tillegg til de 2500 ordene.
- Du må gjerne lage innledning og avslutning, men gjør det svært kort. Bruk mesteparten av plassen på selve besvarelsen.
- Redegjørelsen for «de viktigste elementene i et forskningsdesign» skal være kort og bør ikke utgjøre mer enn en 1/5 del av besvarelsen. Hensikten er å gi dere et godt grunnlag for å svare på spørsmålene om den konkrete studien.
- For detaljer om formatet, se <http://www.sv.uio.no/studier/ressurser/oppgaveinnlevering/isv.html>
- Besvarelsen lastes opp som PDF-fil i Inspira.
- Når du lagrer dokumenter, så gi dokumentet følgende tittel: STV1010_Hjemmeeksamen_kandidatnummer.
- Marker også selve dokumentet med kandidatnummer.
- Du finner kandidatnummer i Studentweb.

Studentene hadde tre dager på seg hjemme. Oppgaveteksten er derfor noe mindre omfattende enn i fjor, da de hadde mer enn en uke på seg og eksamen hadde status som «hjemmeoppgave med oppgitt tema». De har hatt mindre tid til refleksjon, men kunne bruke like mange ord som fjorårets studenter. Vi må derfor ikke sammenligne disse besvarelsene direkte med fjorårets.

Oppgaveteksten (spørsmål i uthevet skrift)

Se for deg at du som forsker stiller følgende forskningsspørsmål: Hva forklarer partiers innflytelse på offentlig politikk? Mer presist: Når og hvorfor blir partienes valgløfter til offentlig politikk? Med «offentlig politikk» menes den politikk som føres av regjeringen (dvs. det endelige utfallet av de offentlige politiske beslutningsprosessene). Eksisterende forskning tilsier at betydningen av de politiske partiene er begrenset. Denne forskningen er kvantitativ i form av statistiske analyser. Du lurer på om det kan være slik at effekten av partier er vanskelig å fange opp i numeriske studier med stor N, og ønsker å gjennomføre en kvalitativ studie på ett politikkområde i ett land i stedet. Du tror at ved å komme på «innsiden» av regjeringen og studere politiske beslutningsprosessene i detalj, vil man bedre kunne forstå hva som foregår, det vil si når og hvorfor valgløfter blir omgjort til offentlig politikk, og når de ikke blir det, i samhandlingen mellom politikere, ansatte i forvaltningen (departementene) og ikke-statlige aktører som interesseorganisasjoner.

Faglitteraturen peker på at det er viktig hvorvidt regjeringen består av ett eller flere partier. I en «koalisjonsregjering» vil det, av ulike grunner, være vanskeligere for et enkelt parti å holde valgløftene sine enn i en «ettpartiregjering» (i alle fall dersom denne kontrollerer flertallet av representantene i nasjonalforsamlingen). Videre er det noen politikkområder som er vanskeligere for partiene og politikerne å kontrollere enn andre f.eks. grunnet internasjonale avtaler, slik som på det innvandringspolitiske feltet. Du velger å studere ett lands

koalisjonsregjering, bestående av to partier som hadde mål om å redusere nettoinnvandringen etter sist valg. Dette virket som et lite sannsynlig mål å nå i lys av eksisterende kvantitativ forskning. Ambisjonen din er å studere hele prosessen fra de to partienes posisjoner i partiprogrammene (politiske mål og tiltak), via deres felles regjeringsplattform, til det som etter hvert ble den aktuelle regjeringens offentlige politikk på området.

Hva slags type kvalitativt forskningsdesign (case studie) vil du si at det er snakk om her og hva er analyseenheten i den skisserte studien? Og hva slags typer data, kilder og metode for datainnsamling og analyse ville du brukt om du skulle gjennomført en slik studie?

Start med å redegjøre kort for de viktigste elementene i et forskningsdesign. Svar så på spørsmålene og begrunn forslagene dine.

Du trenger å avklare hvilke begreper/variabler som skal måles basert på teksten over, men ikke å definere og operasjonalisere disse nøyaktig, for å svare på spørsmålene.

Retningslinjer for vurdering

De viktigste elementene i et forskningsdesign

Vi stilte ikke et spørsmål om det, men ba studentene avklare begrepet eksplisitt for å sikre at ingen lot være. Her er det særlig kapittel 1 og 6 i Halperin og Heath som er aktuelt pensum. Temaet ble berørt i flere forelesninger. Den overordnede strategien man bruker for å undersøke problemstillingen/argumentet sitt, er «forskningsdesignet», mens «forskningsmetoder» refererer til dataene du vil samle inn og måten du vil samle dem inn på, og gjerne også til analyseteknikken som brukes etter at dataene er samlet inn (som «statistisk analyse», «kvalitativ tekstanalyse»). Men det siste er ikke veldig klart understreket av Halperin og Heath i kapittel 6. De skriver mest om «metoder for datainnsamling» der. Det er uansett ikke vanntette skott mellom forskningsdesign og forskningsmetoder. Et forskningsdesign avklarer hva slags type empirisk materiale (data, evidens) som trengs, en metode avklarer hvordan og hvor denne informasjonen kan (skal) finnes, og (eventuelt) analyseres. De to begrepene kan sies å benevne ulike faser av forskningsprosessen. De er tett forbundet: man kan ikke avgjøre hva som er riktig/best forskningsmetode, uten å kjenne til forskningsspørsmålet og den overordnede strategien for å besvare denne, inkl. hva slags type data (evidens) man trenger. Som Halperin og Heath skriver om “forskningsdesign”: *“Constructing a design or blueprint for carrying out research—a strategy for investigating the hypothesis in a coherent and logical way. The strategy will involve identifying the sort of data that will be necessary for an adequate testing of the argument or hypothesis and serve as a basis for drawing inferences; how such data will be obtained; and what methods of analysis will be applied to the data to determine whether or not the hypothesis is true or false”*. Forskningsdesignet er kort sagt basisen for forskningsmetode(n). På noen felt brukes «forskningsdesign» i enda videre forstand – fra forskningsspørsmål til tidsplanen for den faktiske forskningsprosessen. Kulepunkter fra den mest relevante forelesningen er:

- Forskningsdesign: vårt rammeverk for hvordan finne svar – strategi for hvordan teste hypotesene på en logisk og overbevisende måte
- Valg av
 - Data som er nødvendig for en test av hypotesen eller argumentet som kan bidra til å trekke konklusjoner om hypotesen
 - Hvordan slik data skal innhentes

- Analytiske metoder som vil benyttes for å trekke slutninger, basert på denne dataen, om hvorvidt empirien (ikke) stemmer overens med hypotesen
- Gjør det mulig å trekke logiske slutninger
- Og viser hvordan dette er mulig

Poenget er å avklare de viktigste elementene i et forskningsdesign, for å ha et ryddig utgangspunkt for å besvare spørsmålene om den konkrete studien. Det bør ikke brukes mer enn 500 ord (= 1/5 av oppgaven).

Avklaringen gir en god basis for å besvare oppgavens spørsmål om den tenkte studien. Her vil de kunne trekke vekslers mange kapitler i Halperin og Heath og på mange forelesninger og seminarer. Det er mulig å utdype det over noe, ved for eksempel å vise til prinsipper for god forskningsdesign nevnt i pensum og på forelesning:

- Spesifiserer typen forskning og teknikk for datainnsamling
- Synliggjør hvordan du har tenkt til å trekke slutninger
- Identifiserer beviset som validerer hypotesen din
- Reduserer trusler til validitet
- Sørger for at funnene er pålitelige (reliable)

Hva slags type kvalitativt forskningsdesign (case studie) vil du si at det er snakk om her og hva er analyseenheten i den skisserte studien?

Begrepet «case studie» brukes litt ulikt: som per definisjon av ett enkelt case, eller også om studier av flere, men få caser – det som kalles «small N-comparison» i Halperin og Heath (og på forelesning). En vanlig definisjon referert på forelesning her: Casestudie = «the intensive study of a single case where the purpose of that study is – at least in part – to shed light on a larger class of cases (a population)».

Det går an å argumentere for at det er snakk om en studiet av ett case, en single case-studie, i betydningen en politisk prosess/ett offentlig politisk utfall i ett land, og partiers innvirkning på dette. Men man kan også snu det på hodet, og si man i praksis studerer én regjering eller to partier i en gitt regjering, på et gitt politikkområde, i en bestemt tidsperiode, ettersom det partienes makt man til syvende og sist er interessert i. Partiene virker å være analyseenheten i studien. I så fall vil man kalle det en multippel case studie - en studie av flere parti-caser og deres evne til å påvirke offentlig innvandringspolitikk. Vi har i undervisning understreket at det ofte gjøres utvelgning på flere nivåer. Læreboka utdypes ikke spesielt på dette punktet.

Så er spørsmålet om dette også kan være en casestudie med et mer avansert design for testing av teori. Det understrekes at man har valgt et land der forholdene ikke ligger til rette for partipåvirkning. Men med det som utgangspunkt, er studien et «crucial case» av den grunn? På forelesning og i Canvas har vi presisert følgende i løpet av semesteret:

Crucial casestudier (kan oversettes til kritiske case på norsk), basert på "most likely" eller "least likely" design, antas å kunne være nyttige for å teste visse typer teoretiske argumenter (så lenge teorien gir relativt presise prediksjoner og målefeil er få). Disse designene er basert på antagelsen om at noen tilfeller er viktigere enn andre for å teste en teori. Det handler altså om valg av case. Helt enkelt kan vi si at:

- Et "least likely-case" er et empirisk tilfelle som vi ikke forventer at teorien vår kan forklare. Dersom den likevel ikke gjør det, styrker casestudien teorien.
- Et "most likely-case" er et empirisk tilfelle som vi forventer at teorien vår burde kunne forklare. Dersom den ikke gjør det, svekker casestudien teorien.

Mens most/least likely cases gjerne brukes om enkeltstudier, er most similar og most different systems en utvalgsstrategi for studier der flere case analyseres (minst to case). Men merk at det kan stilles spørsmålsteget ved hvorvidt et enkelt case er egnet til å teste en teori - det er for eksempel vanskelig å bedømme hvor representative slike case er.

Mer utdypende:

Hvis ens teoretiske antakelser ("priors") foreslår at et bestemt tilfelle (case) neppe (lite sannsynlig) er i samsvar med en teoris prediksjoner (enten fordi teoriens forutsetninger/betingelser ikke er fullt ut oppfylt eller fordi verdiene av mange av teoriens viktigste variabler peker i den andre retningen) og hvis dataene (dvs. verdien på avhengig variabel/utfallsvariabel) likevel støtter teorien, så kan caset øke vår tillit til teoriens gyldighet. Slutningslogikken til "minst sannsynlig case design" er med andre ord basert på en "Frank Sinatra-slutning": Hvis jeg kan få det til her, kan jeg få det til hvor som helst (tekstlinje fra "New York, New York").

Tilsvarende, hvis en teoris antakelser tilsier at et case mest sannsynlig vil passe en teori (dvs. ha en bestemt verdi på avhengig variabel/utfallsvariabel), og hvis dataene (verdien på avhengig variabel/utfallsvariabel) ikke samsvarer med teorien, vil resultatene svekke teorien.

Man kan altså ikke si om det er «least eller most likely» uten å kjenne utfallet av beslutningsprosessen, og det kjenner vi (ennå) ikke ifølge oppgaveteksten. Så kan hende noen avviser muligheten for et crucial case-design på dette grunnlaget, og det da med god grunn. Videre kan det som sagt sies å være snakk studiet av to partier i én kontekst.

Når det er sagt, er det mulig – med land/regjeringsnivået som basis – å svare at i dette tilfellet predikerer etablert teori «ikke-parti-påvirkning» i det aktuelle caset/casene, det er altså (most) likely to be confirmed grunnet koalisjoner og innvandringsfeltet (på regjeringsnivå). Og hypotetisk, dersom man siden finner at partiene sett under ett i noen grad påvirker, svekker det muligens teorien om lite handlingsrom for partier grunnet koalisjoner og internasjonale begrensningen og styrker alternativ forklaringer/faktorer for hva som bestemmer partipåvirkning. Dersom studien i stedet avdekker begrenset påvirkning på endelig utfall, men noe partipåvirkning underveis i prosessen og i mindre detaljer, da blir det ikke en tydelig svekking av teorien, men kanskje heller behov for en nyansering. Oppgaveteksten indikerer at partiene har et felles mål om redusert nettoinnvandring og sier ikke eksplisitt at partiene neppe har identisk politikk hva gjelder tiltak. Det kan være litt forvirrende gitt at med helt identisk politikk vil ikke koalisjonssettingen gjøre det vanskeligere å nå sine mål utover at det blir mer kompliserte ansvarsforhold (flere aktører). Det er imidlertid bare å premiere de som problematiserer dette punktet.

Til sist kan det hende at noen formulere seg litt annerledes ved å si at caset/casene er valgt uti fra at det man ikke kan forvente partipåvirkning her (less/least likely to exist), og dersom man finner det, betyr det at partiene kan påvirke også når det er koalisjoner og begrensninger på policyfelt. Og det er OK. Vi har ikke gått så i detalj på dette på forelesning.

Det er altså mye å diskutere på dette punktet, og det aller viktigste er hvordan man begrunner konklusjonen sin. Det går også an å konkludere litt åpent – jamfør fokus på partier eller regjering/land. Trolig vil de aller beste drøfte ulike forståelser.

Uansett, eller framfor alt, er dette å betrakte en prosess-sporingsstudie der man forsøker å kartlegge hva som foregikk i ulike faser og la føringer underveis og til slutt bestemte det endelige utfallet, det vil si om partiene lykkes å nå sine mål om en innvandringspolitikk som reduserer innvandring. Prosesssporing (process tracing) handler om å identifisere kausalitet gjennom å koble hypotetiske årsaker og utfall.

- Bryter årsakskjeden ned i mindre steg -> leter etter kausale mekanismer
- Tar utgangspunkt i teori -> hypoteser om sammenhengen mellom årsak og utfall
- Identifiserer observerbare implikasjoner
- Vurderer også alternative forklaringer

Prosessen som studeres i denne imaginære studien er både på parti- og regjeringsnivå. Men det er partier, ikke som er i fokus; det er disses innflytelse man er ute etter å si noe om. Regjeringstypen er (sammen med internasjonale avtaler) en faktor som begrenser partienes valgmuligheter. Dermed er det rimelig å konkludere at den basale analyseenheten er partiene. Men om noen skulle ha skrevet regjeringen, er dette ikke noe det trenger trekkes for, da det er flere nivåer i problemstillingen. Uansett er det til syvende og sist regjeringen som skal iverksette partienes politikk. Her vil forståelsen av casestudie-designet legge føringer, ettersom dette henger sammen.

Med andre ord er ikke design-spørsmålet «rett fram» å svare på og det vi ser etter er kunnskap om og forståelse av case-studiedesign og evne til å anvende den på diskusjon/analyse av en konkret studie. I virkelighetens verden er det mange casestudier som ikke er lette å plassere i én boks.

Og hva slags typer data, kilder og metode for datainnsamling og analyse ville du brukt om du skulle gjennomført en slik studie?

Til denne delen av oppgaven kan man trekke veksler på mange pensumkapitler og forelesninger.

Det presenteres ikke en enkelt hypotese (eller flere) som skal testes i studien utover den (implisitte) antakelsen om at partiene ikke har klart på påvirke offentlig politikk og nå sitt politiske mål. Men forskeren tror at ved å komme på «innsiden» av regjeringen og studere politiske beslutningsprosessene i detalj, vil man bedre kunne forstå hva som foregår, det vil si når og hvorfor valgløfter blir omgjort til offentlig politikk, og når de ikke blir det, i samhandlingen mellom politikere, ansatte i forvaltningen (departementene) og ikke-statlige aktører som interesseorganisasjoner. Så forskeren ønsker å kartlegge veien – eller skrittene – fra partiene vedtok sine programmer til den offisielle innvandringspolitikken ble en realitet/iverksatt. Det er et årsaksspørsmål som stilles. Formuleringen når (dvs. under hvilke betingelser) og hvorfor blir partienes valgløfter til offentlig politikk» er ment å presisere den generelle problemstillingen casestudien skal kaste lys over.

Det er ikke snakk om å skulle gjennomføre testen, analysere og trekke konklusjoner. Man skal skissere hva slags forskningsmetoder man vil bruke mer generelt. Det er mulig og lurt å bruke litt plass på hvordan man forstår oppgaven innledningsvis.

Det viktigste er å avklare hvilke begreper/variabler som skal måles, og ikke å definere og operasjonalisere disse nøyaktig. Og ettersom det ikke listes opp en presis liste med variabler, kan vi ikke forvente høy presisjon på dette punktet. Studien virker å ha et eksplorerende element.

Det viktigste er å først dokumentere nøyaktig hva partienes politiske mål var på innvandringsfeltet for slik å kunne følge deres «reise» gjennom beslutningsprosessen. De har trolig noen tiltak som skal sikre det generelle målet om redusert nettoinnvandring. Her vil partiprogrammet presentert før valget være en sentral kilde. Mulige kilder for validering vil være andre partidokumenter/-vedtak, stemmegivning i parlamentet og partiledelsens og talspersoners offentlige uttalelser om innvandringspolitikk.

Videre bør man samle inn koalisjonsavtalen mellom partiene (regjeringsplattformen), offentlige dokumenter/rapporter på innvandringsfeltet, eventuelle offentlig tilgjengelige høringsinnspill fra organisasjoner og andre, og endelige forslag på feltet fremmet av regjeringen etc. Slik kan se

hvordan formuleringer og standpunkter har fått/ikke fått gjennomslag og på hvilke tidspunkt i prosessen.

Dernest er det hensiktsmessig å intervju folk som har vært en del av beslutningsprosessene og dermed har god innsikt i hva som har foregått. Ikke alt kan leses ut av dokumenter når man skal avdekke hvem som har samhandlet med hvem, hvem som har lagt press på hvem, og hvordan eksterne forhold og press blir fortolket og håndtert. Det er rimelig å starte med partiene og sentrale aktører her. Det kan være noen fra parti(organisasjons)ledelsene med god innsikt i partiprogrammet og folk med særskilt ansvar for innvandringspolitikk i parlamentet. Videre er det relevant å snakke med relevante representanter i regjeringsapparatet, som statsråd og statssekretær i relevant(e) departement. Det er også aktuelt å intervju ansatte i forvaltningen (som departement), representanter for interesseorganisasjoner som har vært aktive i prosessen og eventuelle akademiske «policy-eksperter». Det er ønskelig å høre om prosessen fra ulike ståsteder for å unngå skjevheter. Dersom man ønsker å se på ikke bare vedtatt politikk, men også om den virker etter hensikten, må man lenger ut «kjeden».

Det er et pluss om man kommenterer hvordan man tenker å velge ut personer å intervju og bør premieres om man begrunner valget (målrettet utvalg eller snøballteknikk). Det er mye som taler for å velge etter formell posisjon, men samtidig er det kanskje ikke mulig å identifisere alle relevante personer på forhånd. I så fall kan man anvende snøballteknikk (også). En kombinasjon er et godt forslag. Dersom man problematiserer utvalgsteknikken man foreslår (fordeler og ulemper), trekker det klart opp. Det er også et pluss om man drøfter sjansen for tilgang og risikoen for frafall, det vil si at ikke alle man ønsker å intervju nødvendigvis har tid eller ønsker å stille opp (så kort tid etter).

Det er også rimelig å si noe om hva intervjuene skal brukes til og hva slags intervjuformat som skal anvendes. Intervjuene skal formodentlig handle om hva aktører forsøkte å oppnå, hvordan de gikk fram og i hvilken grad de fikk gjennomslag. Det sies ikke så mye om teoretiske forventninger, man ønsker underforstått å sammenligne hva informantene sier, men skal gjennomføre en kvalitativ studie og få ut detaljer og dybde. Dette tilsier semi-strukturert intervju. Slike gir mulighet for dybdeinformasjon, men tar også hensyn til ønske om sammenligning på tvers av intervjuer basert i teori. Å begrunne dette valget godt, med basis i pensum, trekker opp. Vi kan ikke forvente at de skriver om hva slags mer presist innhold spørsmålene skal ha.

Flere foreslår deltakende observasjon. Dette er ikke nevnt over ettersom 1) teksten indikerer gjennom verbtidene at prosessen er over på tidspunktet studien designes og 2) siden det av mange ulike grunner ikke er vanlig å få observere regjeringsmøter. Men det er forståelig at man tenker på det som relevant litt løsrevet fra teksten, så det er greit å ta det med. Imidlertid bør sterke besvarelser problematisere tilgang dersom observasjon foreslås.

Når intervjuene er ferdig gjennomført, bør de transkriberes for å sikre reliable data og mulighet for replikasjon.

Analysefasen vil bestå av koding og deretter analyse. Dersom man skal gjennomføre en innholdsanalyse av dokumentene, må man identifisere de relevante seksjonene, presisere relevante tema/nøkkelord/merkelapper og definere dem (med kategorier), identifisere egnet innholdsenhet («recording unit»). Hvor «teoristyrte»/deduktiv koding er, vil avhenge av hvor mye forskeren presiserer av forventninger på forhånd og hvor spesifikk intervjuguiden. Det er ikke mye å hente i oppgaveteksten her. På forelesning ble prosessen beskrevet slik:

- Lage en kodeprotokoll (= regler) for hvordan kode konsistent og minimere subjective vurderinger (= “operasjonalisering”)

- Lage en kode for hver variabelkategori eller “tag” for hvert tema du ser etter
- En ikke-numerisk kode = enkle forkortelser/tags for segmenter av tekst
- Kode: Å markere teksten med koder (tags) – “håndkoding”
- Kan variere i hvilken grad kodene er forhåndsdefinerte.
- Når kodingen er ferdig, kan kodene kombineres og grupperes for kvalitativ analyse.
- Kopler kodingene for å identifisere et mønster av mening.
- Må ta et skritt tilbake for å vurdere hva kodingene/resultatene betyr for forskningsspørsmålet.
- Man må lese/se over mange ganger og kryss-sjekke på tvers.
- Husk å dokumentere prosessen, fra koding til konklusjon.

Samme fremgangsmåte kan brukes for intervjuene, men der er det grunn til å tenke at spørsmålene i intervjuguiden representerer «variabler».

Det man ser etter er å kartlegge hendelsene i prosessen – veien fra partiene vedtok sitt program til politikken ble vedtatt. Det vil si når og hvorfor valgløfter blir omgjort til offentlig politikk, og når de ikke blir det, i samhandlingen mellom politikere, ansatte i forvaltningen (departementene) og ikke-statlige aktører som interesseorganisasjoner. Selv partiene skulle ha fått gjennomslag for sine politiske preferanser, kan det skyldes annet enn egen innflytelse.

Analysen vil kople sammen de ulike datatypene. Peker dataene fra dokumentene og intervjuene i samme retning? Det vil styrke funnene, om ulike datatyper ga like resultater.

Til sist kan man ta opp datamaterialets kvalitet, med tanke på validitet og reliabilitet, og det kan problematiseres hvor krevende det er å avdekke årsaksforhold selv med et omfattende dokument- og intervjumateriale.

Målet med hjemmeoppgaven er å teste kunnskap, forståelse, anvendelse og analytiske ferdigheter. En jevnt god besvarelse avklarer «forskningsdesign» greit, og inneholder de viktigste elementene i diskusjonen av de to spørsmålene. Kandidaten behersker pensum godt. Begreper, teorier og empirisk kunnskap anvendes sikkert og selvstendig ved drøfting av problemstillingene (den konkrete studien). Besvarelsen er tydelig forankret i pensum og bruken av kilder og referanser er i hovedsak korrekt.

De som får de beste karakterene utmerker seg gjerne med en gjennomgående mer fyldig og presis besvarelse, med detaljert metodekunnskap, meget god forståelse i anvendelsen og selvstendighet. De kjennetegnes gjerne også av en systematisk og ryddig fremstilling. Se <https://www.uio.no/studier/eksamen/karakterer/fagspesifikk-karakterbeskrivelse/sv-isv.html> for presise karakterbeskrivelser for karakterer over og under C.

Total vurdering

Skal ikke foretas av sensorene. Samlet karakter regnes ut i FS (via vektete tallekvivalenter; skoleeksamen teller mest).